

να συλλάβη τὰς τριχὰς αὐτὰς, ὑποπτεύουσα μήπως προ-
έρχονται ἀπὸ μηδενιστᾶς Ἑλληνας ἐναντίον τοῦ Βασι-
λέως.

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ κ. Ψιακῆς ἐτέθη ὑπὸ ἀστυνομ-
μικῆν ἐπιτήρησιν, διότι ὑπάρχουν σταθεραὶ ὑπόνοιαι μή-
πως κακοποιήσῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ κ. Λεονάρδου.

Μὲ τοὺς φόβους αὐτοὺς ἀφ' ἐτέρου ὁ κ. Λεονάρδος ἐ-
παθεν, ὡς μανθάνομεν, φρενοβλάθειαν . . . τριχῶν.

"Ἄλλη εἶδησις.

Ὁ τραπεζίτης κ. Βοῦρος ὅστις προχθὲς μᾶς ἔδωκε
τὰ πρωτόλεια τοῦ ὕφους του προετοιμάζει δράμα εἰς
πράξεις πέντε, φρ. εικοσιπέντε, ὑπὸ τὸν ἐξῆς τίτλον :

ΑΙ ΤΡΙΧΕΣ

ἤτοι

ΑΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΙ

ΠΡΟΣΩΠΑ

- Τρίχα** βαμμένη.
- Τρίχα** μισοβαμμένη.
- Τρίχα** λευκὴ, μάμμη τῆς πρώτης.
- Τρίχα** Ψιακῆ, ἀντίζηλος τῆς βαμμένης.
- Χριστομάνος**, δήμιος.
- Βοῦρος** ἢ Βῶρος, εἰσαγγελεύς.
- Χημεῖα**, θαλαμηπόλος.
- Λεονάρδος**, δούξ Τριχωνίας.
- Τριχίαισις**, μάχισσα.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΩΦΑΛΛΑ

*Χλωριούχοι καλί, Καραμπογιὰ, Ὑδράργυρος, σιαγὼν
τοῦ Δημητρακάκη, Περούκα τοῦ Φρεαρίτου, Χωροφύλα-
κες, Σταμούλης, Κλητῆρες, Λωποδύται, Λεμονόκουπες,
καὶ Δεκάστρος.*

Καλῶς ἦλθαν ἡ νέαις βρύσαις τοῦ Δημάρχου μας
. . . χρυσαῖς, πράσιναις, πρασινόχρυσαις, χρυσοπράσι-
ναις, μὲ τὴν Ἀθηνᾶ τους, μὲ τὰ ἔθνόσημά τους, μὲ τὸν
μοχλόν τους, μὲ τὰς βάσεις τους, ἀπλαῖς, κομφαῖς, δρο-
σεραῖς . . .

Τώρα δὲν μᾶς λείπει ἄλλο παρὰ νερό.

Ἄλλὰ περὶ νεροῦ ἐμορφώσαμεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἂν
ἔλθῃ εἰς τὰς Ἀθήνας θὰ τὸ φέρῃ ὁ Σοῦτζος καὶ ἀπόδει-
ξις τῆς γνώμης μας εἶνε τὸ τί νερὸ ἦρε καὶ τί θὰ πα-
ραδώσῃ, ἂν παραδώσῃ.

ΒΙΒΛΙΑ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΝ ΦΥΛΑΚΗ.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΙΑ'.

Διὰ τοῦ Κ. Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας ἐλήφθησαν	
παρὰ τῆς κ. Σίτληρ	φρ. 5
Παρὰ τοῦ κ. Φαρσῆ	" 3
Ἐκ καταρχῆς τριῶν ψαριῶν λοττορῆς	" 4

κρυνομένης καὶ ἔκτοτε σιγῇ ἐπεκράτησεν.

Ἐν τούτοις ἡ Αὐγούστα μείνασα μόνη ἐπὶ τοῦ πύργου
μετενόησε διὰ τὴν τόλμην τῆς καὶ ἤρχισε ν' ἀνησυχῆ. Τὸ
μυστηριῶδες αἶσθημα τοῦ ὑπερφυσικοῦ κόσμου, ὅπερ παρὰ
πᾶσαν ἐπιστήμην καὶ πάντα θετικὸν συλλογισμὸν, ἐπίδραξ
πάντοτε ἐπὶ τῶν καρδιῶν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἰδίως τοῦ
ἄσθενοῦς φύλου, ἦτο παρὰ τοῖς προγόνους ἡμῶν, ὡς γνω-
στὸν, λίαν ἰσχυρόν· εἶχε δὲ ὁ φόβος οὗτος καὶ θέληγ-
τρόν τι διὰ τὴν συμπαθεῖ ψυχὴν τῆς γυναικὸς ταύτης.

Ἡ Αὐγούστα ἀνεπόλει ἄκουσα καὶ ἐπανελάμβανε πρὸς
ἑαυτὴν, ὡς μάθημα παιδαγωγοῦ, τὰς ἀλλοκότους διη-
γήσεις ἃς ἤκουε παρὰ τῶν γυναικῶν τῆς περὶ τοῦ πύρ-
γου τούτου. Ἀνεζωγράφει τὴν μορφήν τῆς ἀτυχοῦς ἐκεί-
νης γυναικὸς, τῆς κομῆσεως, ἥτις, ἂν ἡ ἱστορία ἦτο ἀ-
ληθής, εἶχε κατακρημνισθῆ πρωίαν τινὰ ἀπὸ τοῦ ὕψους
τῶν ἐπάλλεων τούτων καὶ εὔρε μετὰ τοῦ τέκνου τῆς τὸν
θάνατον ἐντὸς τῶν κυμάτων, ἅτινα ἦσαν τὸ τελευταῖον
λίκνον αὐτοῦ.

Ἀνέπλαττε τὴν φοβερὰν προτομὴν τοῦ φρικώδους ἐκεί-
νου κόμητος, ὅστις, μετὰ τὸ ἐγκλημα τοῦτο, ἐξηκολού-
θησεν, ὡς ἔλεγεν ἡ παράδοσις, νὰ ἐπισωρεύῃ καὶ ἄλλα
ἐγκλήματα ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ῥίπτων καθ' ἑκάστην τὰ
θύματά του ἀπὸ τοῦ πύργου τούτου, ὡς νὰ ἐπεθύμει νὰ
μολώσῃ τὴν θάλασσαν μὲ πτώματα.

Ἀνεπόλει ταῦτα καὶ ἠσθάνετο ῥίγος.

Πλὴν δὲ τούτου καὶ ἄλλος τις φόβος κατεῖχε τὴν ψυ-

ψὴν τῆς· ὁ φόβος μὴ παρατηρηθῆ καὶ σχολιασθῆ ὑπὸ
τινος ἀδιακρίτου θεραπαινίδος ἢ ἀνοδὸς τῆς εἰς τὸν πύρ-
γον καὶ ἡ κάθοδος τῆς Σεντίνης ἀνευ αὐτῆς. Ἦξευρε τί
ἐσήμαινε τὸ νὰ δώσῃ ἀφορμὴν κακολογίας εἰς τὰς θερα-
παινίας, ἀφοῦ αὐταὶ καθ' ἑκάστην τὴν ἐκακολόγουν ἀνευ
ἀφορμῆς.

Παρήλθον στιγμαὶ τινες καὶ ἠκούσθησαν βήματα ἀνα-
βαίνοντος.

— Πολὺ ταχέως ἐπανῆλθεν ἡ Σεντίνα, ἐψιθύρισε ἡ
Αὐγούστα. Ἄς ἔλθῃ, δόξα σοι, ὁ Θεός.

Ἐν τούτοις τὰ βήματα προσήγγιζον καὶ καθίσταντα
βαρέα.

— Παράδοξον, δὲν ὁμοιάζει μὲ τὸ βῆμα τῆς Σεντί-
νης. Ποῖος νὰ εἶναι; εἶπεν ἡ Αὐγούστα.

Τῇ αὐτῇ στιγμῇ ἐνεφανίσθη, ὡς φάσμα, ἐνώπιόν τῆς
ἄνθρωπός τις ἄγνωστος· ὃν τι, ὅπερ οὐδέποτε εἶχεν ἰδεῖ.

ΚΕΦ. Ε'. — Ὁ πειρασμός.

Ἡ Αὐγούστα ἀνεπήδησεν ἀπὸ τῆς πλακῶς, ἐφ' ἧς ἐκά-
θητο, ὡς αὐτόματόν τι. Ἐξέπεμψε κραυγὴν καὶ ἤρχι-
σαν νὰ τρέμωσι τὰ μέλη τοῦ σώματος αὐτῆς.

Ὁ ἄγνωστος ἄμα ἰδὼν αὐτὴν ὠπισθοδρόμησεν, ἀλλὰ
δὲν ἐφάνη ὅτι ἐπτοήθη.